

Quán Đới

Nhạc: Cung Nhật

Lý thơ: Nguyễn Tú

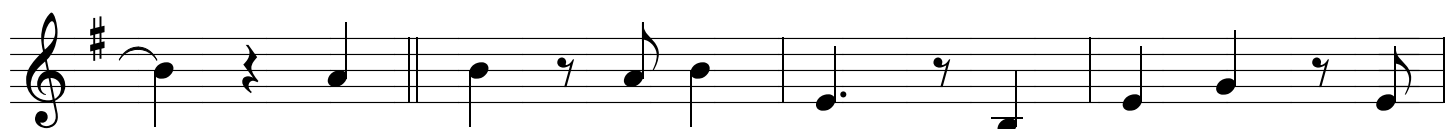
Ngồi đây trong quán đới, nhìn đời qua thật

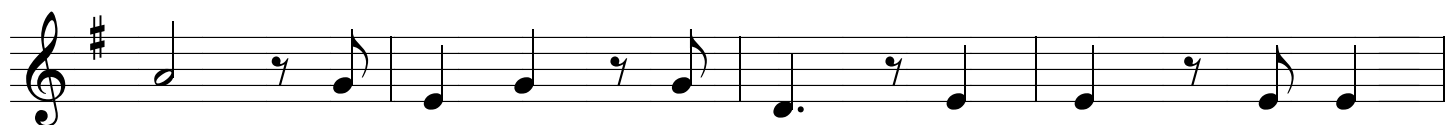
mau. Thương bàn tay em tội, đan dài thêm những cơn

đau, khi người còn xa nhau, xa nhau.

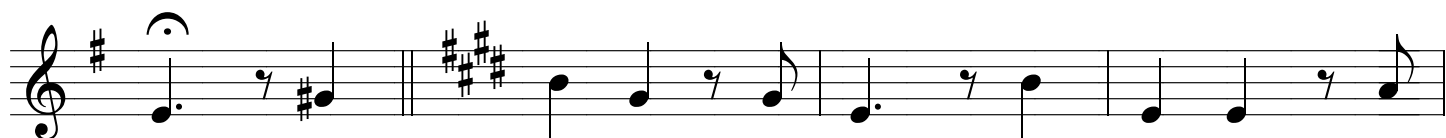
Ngược xuôi đời trăm ngã, nhạt nhòa bao mộng

mơ. Thương mình sao vất vả, đêm vui qua không

chờ. Chỉ còn đây nỗi nhớ theo người vào trong

mơ. Đời mắt xa muôn trùng, giữa trời buồn mênh

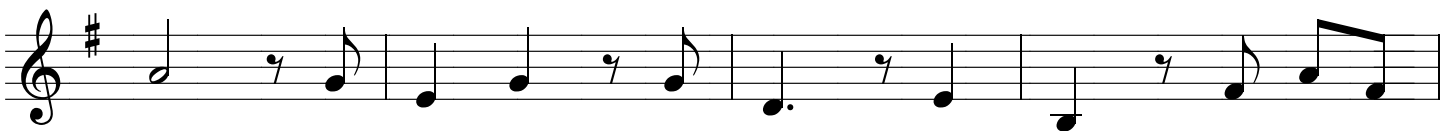
mông. Bao nhiêu điều muốn nói đã tan vào tình

không, bao nhiêu điều muốn nói đã tan vào tình

không. Ngồi đây trong quán đợi, nhìn đời qua thật

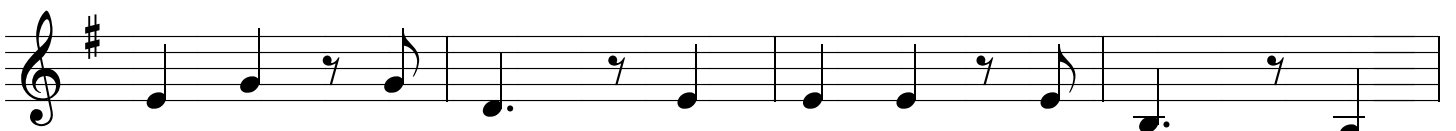
mau. Thương người đi chân vôi, gót buồn khua thúc cò

đau, khi người còn yêu nhau, yêu nhau. Đường

xa chiều nắng ngả, tình nhà theo bụi bay, thương

hồn như quán lạ, Xuân qua, Xuân ở hồ, chỉ

còn đây nỗi nhớ gieo buồn vào trang thơ.